

hibició sistemàtica. Demòcrit i Heràclit es perpetuen al través de la humanitat dibuixant en l'actuació professional dues maneres de visitar, esclaves del temperament del professional e independents de la ciència i dels seus avenços. Es natural suposar que entre aquestes dues personificacions hi han caràcters intermitgós que resten equànims i oportunistes decantant-se cap al costat

de la lògica i de la realitat practicable i compatible amb les circumstàncies del moment.

Es la postura professional més incòmoda per la versalitat de criteri i la que requereix més agilitat mental.

Es, no obstant, la més científica i la més humana.

BENTHAM

Impressions de l'Assemblea extraordinària

De tots nosaltres es sabut, que entre els metges de la Mutual Mèdica, hi havia un nombre més o menys considerable, que defensaven la tesi, que la Mutual no era necessari que tingués un capital de reserva. Això constituïa un estat d'opinió, que donava senyals de vida a totes les Assemblees de Delegats de la Mutual, entaulant-se cada vegada un debat d'aquesta classe, no triomfant mai aquest criteri.

Afortunadament avui podem afirmar, que tothom accepta l'imprescindible necessitat de que la Mutual posseeixi un capital, que dintre la nostra organització està especificat, amb els fons de Garantia, Compensació i Mixte, estant ben senyalades i explicades la missió de cada u al Reglament. Això que he dit, s'ha palesat d'una manera palpable en l'Assemblea últimament celebrada.

S'ha discutit un projecte diferent, que no fou aprovat, alguna modificació en l'articulat per al seu millor funcionament, però la conveniència d'un capital, unànimament va ésser reconeguda d'una manera clara i concreta pels qui tractaren aquest punt, en el curs de les deliberacions, amb l'assentiment absolut de tots els Delegats.

Parlem-ne per última vegada, ja per a comunicar a tots aquells companys, que no els és possible assistir personalment a l'Assemblea, ja per tirar damunt d'aquesta teoria la darrera cavada de terra.

S'argumentava en les altres Assemblees, pels partidaris de no posseir la Mutual un capital, que la generació mèdica vinent feia un gros sacrifici de llarg termini, que sols la gent nova que ve darrera de nosaltres en tocaria profit, i a la vegada també es deia que era més senzill i més equitatiu pagar les quotes fixes i la part alíquota que per

derrama li correspongui al soci; per exemple: hi ha una o varies defuncions, sumar les quantitats dels socorsos i dividir-lo pel nombre d'inscrits en aquell grup, sense que quedi cap remanent, i cada vegada fer la mateixa operació. Això, que és una fórmula simplista, no hi hauria cap inconvenient d'acceptar-la, si no fos que té un perill, i que per la seva importància podria donar lloc a un fracàs. Examinem-ho. Prenc com a base del meu raonament, les dades adquirides a Secretaria en data 20 de desembre, servint-me dels grups primer i segon de Vida que són els constituïts.

Es possible, encara que poc probable, que si es presentava una epidèmia, ocorregués un 2 per cent de mortalitat. El nombre d'inscrits al I grup de Vida és de 542, que li correspondria aproximadament 11 defuncions. Al segon grup de Vida hi ha 292 socis, que li corresponen també aproximadament 6 defuncions, total entre els dos grups 17 defuncions. Els socorsos del I grup serien 110.000 pessetes. Els del segon 60.000 pessetes. Reunides les dues quantitats sumen 170.000 pessetes. Aqueixa és la quantitat que la Mutual hauria de recaptar immediatament, suposant que no disposés de capital, conforme prescriu el Reglament, per als beneficiaris que resultessin designats.

La part alíquota que haurien de pagar els que a les del I grup, resulten 408'42 pessetes que a la del segon és de 205'47 pessetes, que sumades a les del I grup, resulten 408'42 pessetes que pagarien els pertanyents al II grup de Vida.

Pot ningú afirmar que es recaudarien tot seguit aquets diners? Per la meua part, renuncio a donar una contestació categòrica, per la delicadesa del assumpte, sols em permeto dir que el resultat fóra dubtós, per consegüent de rebutjar-se el criteri d'una Mutual sense Capital, car una entitat de crèdit mai deu resoldre els pro-